

Պ Ե Տ Ա Կ Ա Ն Ճ Ա Ն Ա Չ Ո Ի Մ

15 Մայիս, Երեքշաբթի կէսօրէ կտք ժամը 2ին, Իսրայէլի Կրօնական Գործոց Նախարար Վսեմ. Զէպուլուն Համէր, ընկերակցութեամբ իր գրասենեակի պաշտօնեաներուն, ժամանեց Ս. Յակոբեանց Մայրավանք: Բարձրապատիւ հիւրը աւագ դռնէն բարապաններու առաջնորդութեամբ բարձրացաւ Պատրիարքարան, ուր կը սպասէր Ն. Ամենապատուութիւնը, չորսպատուած Միաբանութեան անդամներով: Վսեմ. Նախարարը եկած էր անձամբ յանձնելու Ս. Պատրիարք Հօր Իսրայէլի Կառավարութեան պաշտօնական ճանաչման գիրքը, որով Տ. Թորգոմ Սրբազան կը նկատուէր օրինակ. բազէս ընտրուած Գահակալը Երուսաղէմի Հայոց Պատրիարքութեան:

Ստորեւ կու տանք Անգլերէն թարգմանութիւնը սոյն պաշտօնագրին, որուն կը կցենք Նորին Ամենապատուութեան պատասխանը. —

CONFIRMATION FROM THE STATE OF ISRAEL

(Translation from Hebrew)

Whereas according to documents which were submitted to the State of Israel, the General Asssmbly of the Brotherhood of St. James of the Armenian Patriarchate of Jerusalem elected on 22nd March 1990 His Excellency Torkom Manoogian to become the Armenian Apostolic Orthodox Patriarch of Jerusalem,

Whereas the State of Israel places its trust in the validity of these documents which were submitted to them,

Therefore this confirmation was delivered as evidence that the State of Israel recognizes His Excellency

TORKOM MANOOGIAN

as Armenian Apostolic Orthodox Patriarch of Jerusalem

He is entitled to exercise all the authority and powers vested in the (office) of the Armenian Apostolic Orthodox Patriarch of Jerusalem.
The 26th day of April, 1990

In the name of the Government of Israel

ZEVULUN HAMMER

Minister of Religious Affairs

Ձերդ Վսեմութիւն,

Յանուն Հայոց Պատրիարքարանի, Ս Յակոբեանց Միաբանութեան եւ Երուսաղէմի Հայ համայնքին, կը յայտնենք Ձեզ մեր շնորհակալութիւնը Ձեր այցելութեամբ: Եւ զի տուած այս պատիւին եւ Ձեռ ազնիւ փերաբերմունքին համար, մեզի հաղորդելով պաշտօնական ճանաչումը Ձեր Կառավարութեան, իրեւ նորրնտիր Պատրիարք Հայոց Երուսաղէմի:

Պատրիարքական ընտրութիւնը կը մշտնջենաւորէ ուղիղ, անբեկ գիծ մը յաջորդութեան, որ ետ կ'երթայ աւելի քան հազարհինգհարիւր տարիներ, մինչեւ մեր առաջին Պատրիարքը՝ Որբահամ:

Հայերը ճգնաւորական խումբեր հաստատած են Սուրբ Երկրի մէջ նոյնիսկ նախքան իրենց հայրենի երկրին պաշտօնական դարձը Քրիստոնէութեան, երբ իրենք եղաւոր կրօնը պետական կրօնը հռչակող առաջին պետութիւնը 301 թուականին:

Այդ օրերէն սկսեալ, Հայեր խաղաղութեամբ ու համերաշխութեամբ ապրած են այս Սուրբ Քաղաքին մէջ, իրենց կենսունակութեամբ ու ժրաջանութեամբ, իրենց ստեղծագործական ճիգերով ու անձնուրաց ծառայութեամբ: Եւ պիտի շարունակենք խաղաղութեամբ եւ համերաշխութեամբ ապրիլ Սուրբ Երկրի բազմագեղ պատառը կազմող այլազան համայնքներու բնիկ անդամներուն հետ:

Մենք բացած ենք առաջին Տպարանը Երուսաղէմի մէջ 1833ին: Քաղաքիս առաջին լուսանկարիչը Հայ Պատրիարք մըն էր՝ Յսայի Կարապետեան, որ հաստատեց Երուսաղէմի առաջին լուսանկարչական գործատունը 1866 թուականին:

Հայերը ուր որ ապրած են, փաստը տուած են իրենց պարտաճանաչութեան եւ օրէնքի հանդէպ հնազանդութեան, եւ եղած են գործունեայ անհատներ, ուրիշներու զգացակից եւ անոնց աւանդութիւններուն նկատմամբ յարգալից:

Սուրբ Գրքի վրայ իրենց հաւատքը հիմնաւորող ժողովուրդի հետ Հայերը աւելի յարամբնութիւն կը զգան: Հրեայ ժողովուրդին հանդէպ մեր սրտակցութիւնը պատմական իրադարձութեան հէնքին վրայ խաբսխուած է: Ոչ միայն հասարակաց վիշտ մըն է որ մեզ կը մօտեցնէ իրարու, այլեւ հասարակաց իտէալ մը նոյն ատեն, յիշելու եւ աշխարհին յիշեցնել տալու թէ յառաջիկային երբեք Հայեր, Հրեաներ եւ կամ ազգերի պատկանող մարդեր «իբրեւ ոչխարներ սպանդանոց պիտի չտարուին», եւ ոչ ալ մեր Արարատը կամ ձեր Մասսատան գերի պիտի իյնայ:

Դժբախտաբար, խաղաղութիւնը որ կարեւոր ազդակներէն մէկն է մեր այս երկրամասը դրախտի վերածելու համար, հեռու է մեզմէ: Եւ սակայն երբեք մենք մեր յոյսը չենք կորսնցներ:

Մեր եկեղեցական առօրեայ ժամասացութեան մէջ մասնաւոր աղօթք մը ունինք. «Տէր ողորմեա», ուր մենք անծկազին կը խնդրենք Տիրոջմէ որ խաղաղութիւն — շալօմ, սալամ — թայ մեր աշխարհին:

Կ'աղօթենք որ քաղաքական տագնապները, մեր բոլորին համար սիրելի ու նուիրական այս երկրին մէջ, որ սրբազան կայքը եղած է սուրբերու եւ մարգարէներու, ունենան իրենց շուտափոյթ վերջաւորութիւնը: Կ'աղօթենք նաեւ որ արժանի բլլանք ողջունելու այն երջանիկ օրը ուր մարգարէին յայտնատեսութեան համաձայն, մարդիկ «իրենց զէնքերն ու հրաաայլերը բահ ու բրիչի պիտի վերածեն եւ ազգ ազգի վրայ սուր պիտի չբարձրացնէ ու ոչ ալ պատերազմ պիտի մղէ»:

Մենք՝ Հայերս, կը խոստանանք աշխատիլ վասն համերաշխութեան եւ համագործակցութեան ոչ միայն մեր երկու ժողովուրդներուն, այլեւ Սուրբ Երկրի բոլոր համայնքներուն:

Այս խոնարհ բեմէն կոչ կ'ուղղենք մեր բոլոր բարեկամներուն եւ եղբայրներուն, Արահամի որդիներուն, Հրեաներուն եւ Սրբաներուն, որոնց հետ ա'յնքան նմանութիւններ ունինք ճակատագրի եւ պատմութեան, մէկդի դնելու իրենց տարակարծութիւնները եւ գտնելու խաղաղ լուծում մը այն պայքարին՝ որ իրար դէմ կը հանէ երկու ժողովուրդները ու կը սպառնայ ամբողջ շրջանը հրակէզ կործանելու:

Մենք պատրաստ ենք մեր ուժերը տրամադրելու, որքան ալ համեստ ըլլան անոնք, խոստանալով անդուլ աշխատիլ կառուցելու կամուրջ մը եւ կամրջելու համար խրամատը, որ իրարմէ կ'անջատէ զոյգ այս ժողովուրդները որոնց շատ բան կը պարտինք:

Ինչպէս որ Արաբները ապահով տեղ տրամադրեցին իրենց երկիրներուն մէջ, երբ մենք հարիւրներով ու հազարներով, մեր ծնողքներն ու մեծ հայրերն ու մայրերը, փախուստ տուինք Թրքական կոտորածներէն, այնպէս ալ Իսրայէլացիք փութացին օգնութեան, երբ 1968 Դեկտ. 7ի երկրաշարժը աւերածի վերածեց մէկ երրորդը մեր հայրենի աշխարհին՝ Հայաստանին, եւ խնամեցին մեր վիրաւորները եւ պատսպարեցին մեր որբերը: Կրկին շնորհակալութիւն:

Ձեր հայրերու աղօթքով կը մաղթենք որ՝ «Օրհնեսցէ զքեզ Տէր եւ պահնեսցէ զքեզ երեւցուցէ Տէր զերեսս իւր ի քեզ, եւ ողորմեսցի քեզ. ամբարձցէ Տէր զերեսս իւր ի քեզ, եւ տացէ քեզ խաղաղութիւն»: Շալօմ: Սալամ: